

ویژه‌نامه طنز راه‌راه
را در شماره امروز
بخوانید

صفحات ۱۱ و ۶

VATAN-E-EMROOZ ■ Vol.11 ■ No.2645 ■ Tue.Jan.29, 2019 ■ ISSN:2008-2886

۱۱۸۰ سال و ۷۵ روز گذشت

سه‌شنبه ۹ بهمن ۱۳۹۷ ■ ۲۲ جمادی‌الاول ۱۴۴۰ ■ ۲۹ ژانویه ۲۰۱۹ ■ سال یازدهم ■ شماره ۲۶۴۵ ■ صفحه ۱۶ ■ ۱۰۰۰ تومان

بیانیه دفتر آیت‌الله العظمی مکارم‌شیرازی

دفتر ریاست جمهوری فراکنی می‌کند

صفحه ۲

تئیه‌های امروز

گزارش «وطن‌امروز» از پیامدهای انفعال وزارت خارجه درباره ادعاهای امنیتی اروپا علیه ایران

قربانیان SPV

گروهک‌الاحواز به مسؤلیت عملیات تروریستی در بندر امام خمینی را به عهده گرفت

صفحه ۵

سرتیپ احمد وحیدی، وزیر اسبق دفاع و رئیس دانشگاه عالی دفاع ملی درباره تصویب لوایح پالرمو و CFT هشدار داد

خطرات امنیتی FATF

صفحه ۲

«وطن‌امروز» از تجارب استفاده کشورهای دیگر از «ارز دیجیتال ملی» گزارش می‌دهد

برزخ رمزارز ملی

بانک مرکزی پیش‌نویس رمز ارز ملی را منتشر کرد

صفحه ۳

پشت‌پرده ترور عضو ارشد حزب کارگران کردستان در گفت‌وگوی «وطن‌امروز» با ابراهیم گوچلو

ترور جانسیز حذف سازمانی «پک‌ک» بود

صفحه ۱۵

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

چگونه مذاکره بچگانه و غیر حرفه‌ای مدافعان تیم ملی
با داور استرالیایی و فرصت‌طلبی ژاپنی‌ها از این غفلت
ایران را از راهیابی به فینال جام ملت‌ها باز داشت

پرجام

صفحه ۱۴

آمریکای لاتین، ونزوئلا و نیمکره غربی!

■ ماشاءالله ذراتی ■

را با ۳۰۰ میلیون ذخایر اثبات‌شده در صدر کشورهای دارای ذخایر نفتی اعلام کرده است. بر این اساس جریان غرب‌گرا و وابسته‌ای که در کشور این روزها با خوشحالی تحولات ونزوئلا را دنبال می‌کنند به این نکته مهم توجه ندارند که با روی کار آمدن یک دولت وابسته به آمریکا در ونزوئلا احتمالاً تغییرات در روند عرضه نفت و تأثیرات منفی آن بر احساس نیاز به نفت ایران و تشدید تحریم‌ها را شاهد خواهیم بود. لذا جریان غرب‌گرای داخلی را می‌توان کارگزاران تحریم نفتی ایران خواند.

تحولات ونزوئلا و مواضع آمریکا یک‌بار دیگر ثابت کرد برخلاف اظهارات علنی مقامات آن مبنی بر پایان ملت‌سازی، آمریکا نقش اول سریال انقلاب‌های مخملین در دنیا است. ونزوئلا با برنامه‌های براندازی آمریکا و به کمک ضعف و نقصان‌های دولت ونزوئلا در مدیریت اقتصاد کشور این روزها بشدت در داخل دوقطبی شده و آمریکا سعی دارد این فضای دوقطبی را به فضای بین‌الملل نیز تسری دهد. اینکه واشنگتن از کشورهای جهان می‌خواهد تا موضع خود را درباره اتفاقات ونزوئلا روشن کنند یادآور اظهارات جرج بوش است که گفت کشورها یا با ما هستند یا بر ما!

روزنامه واشنگتن پست و خبرگزاری‌های آمریکایی، خود گزارش دادند ترامپ ۲ بهمن‌ماه به گویادو دستور اجرای کودتا را داده است. گویادو نقض قوانین ونزوئلا خود را به‌عنوان رئیس‌جمهور معرفی کرده است اما مردم ونزوئلا و حامیان مادورو که در انتخابات ۲۰۱۸ ونزوئلا به پیروزی رسیدند این تلاش‌ها را خنثی و برای حفظ استقلال ونزوئلا ایستادگی می‌کنند. این نکته مهم را نباید از نظر دور داشت که احترام و تعهد صادقانه طرفین به اجرای قانون تنها راه برون‌رفت از بحران فعلی ونزوئلا است.

کشورهای آمریکای لاتین عنوان می‌کند. بگذریم که گزارش کنگره خود تصریح می‌کند در دوره روحانی از توجه ایران به آمریکای لاتین کاسته شد و روحانی ۳ سال پس از رئیس‌جمهور شدنش نخستین سفر خود به آمریکای لاتین را انجام داد. لذا اهمیت این قانون که ۶ سال از تصویب آن می‌گذرد و تأثیر آن در شرایط کنونی منطقه آمریکای لاتین را نباید از نظر دور داشت. تلاش‌ها و برنامه‌های وزارت خارجه و دستگاه‌های امنیتی آمریکا در شرایط کنونی منطقه آمریکای لاتین به‌خصوص برزیل، آرژانتین و ونزوئلا که هریک به نحو و شیوه‌ای صورت گرفته، قابل تأمل و ارزیابی است. نکته دیگر آنکه ترامپ بعد از روی کار آمدن در کاخ سفید حداقل در ۲ مقطع تأکید کرده است آمریکا دیگر به دنبال ملت‌سازی (Nation-Building) نیست. یک‌بار مراد ۱۳۹۶ در حین اعلام راهبرد آمریکا در افغانستان و مرتبه دوم دی‌ماه امسال در سفر دزدکی‌اش به عراق بود که در جمع نظامیان آمریکایی مجدداً تأکید کرد آمریکا به دنبال ملت‌سازی نیست.

ایسن تأکیدهای ترامپ و در ادامه حمایت آشکارش از کودتا در ونزوئلا در حالی است که سخنان مایک پنس، معاون ترامپ در حمایت از کودتا و مخالفان دولت ونزوئلا بسیار شبیه سخنان اواما در نطقی بود که در آن مجوز حمله به لیبی در اسفند ۱۳۸۹ را صادر کرد. حمله‌ای که به رهبری آمریکا و متحدان غربی‌اش صورت گرفت و لیبی را به وضعیتی دچار کرد که هنوز پس از گذشت ۸ سال امنیت و صلح در آن استقرار نیافته و اخیراً نیز سازمان ملل اوضاع لیبی را همچنان نگران‌کننده توصیف کرد. در این میان غارت و سرقت منابع نفتی لیبی توسط باندهای مافیایی و تروریستی وابسته به آمریکا و اروپا تنها روند باثبات در لیبی بوده است.

همه اینها را بگذارید کنار گزارش‌های ژانسن اطلاعات انرژی آمریکا (U.S. EIA) و که ونزوئلا

وضعیت این روزهای ونزوئلا و کلاً آمریکای لاتین را نباید در بازه چند روز یا چند ماه گذشته ارزیابی و تحلیل کرد؛ اگر از کودتای ناموفق سال ۲۰۰۲ آمریکا در ونزوئلا چشم‌پوشی کنیم، یک مقطع مهم درباره وضعیت امروز نه‌تنها ونزوئلا بلکه اوضاع سیاسی در برزیل و روی کار آمدن یک رئیس‌جمهور وابسته به آمریکا، «ژایر بلسونارو» که وی را «ترامپ برزیل» لقب داده‌اند تا اوضاع اقتصادی و سیاسی این روزهای آرژانتین که زمانی سخنرانی‌های تند و آتشین رئیس‌جمهور سابقش «کریستینا فرناندز» در سازمان ملل آشکارا سیاست‌های آمریکا را به چالش می‌کشید، شاید نتیجه قانونی است که باراک اواما در دی‌ماه ۱۳۹۱ امضا کرد.

«قانون مقابله با نفوذ ایران در نیمکره غربی» Countering Iran in the Western Hemisphere Act of 2012 یک استراتژی سیاسی و امنیتی بود که توسط وزارت خارجه و سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا طراحی شد و توسط کنگره به تصویب رسید. لایحه مقابله با نفوذ ایران در نیمکره غربی پیش از آن توسط نمایندگان کنگره آمریکا مورد تصویب قرار گرفته بود و از وزارت خارجه می‌خواست در عرض ۱۸۰ روز آن را به اجرا گذاشته و اقدامات و فعالیت‌های ایران در این منطقه را مورد شناسایی قرار دهد. واشنگتن پیش از این بارها اعلام کرده بود فعالیت‌های تهران را در آمریکای لاتین از طریق وزارت خارجه و آژانس‌های اطلاعاتی از نزدیک نظاره‌گراست.

قانون یاد شده در گزارش مرکز پژوهش‌های کنگره به‌عنوان «سیاست‌های دفاعی و نظامی ایران» (Iran's Basic Defense Policies) در تاریخ ۲۶ دی‌ماه سال جاری مجدداً مورد اشاره قرار گرفت. گزارشی که نخستین نگرانی مقامات آمریکا از فعالیت‌های ایران در آمریکای لاتین را انتشار بی‌اعتمادی به آمریکا در میان رهبران

تحریم نقد در مقابل سازوکار نسبیه!

■ محمدحسین مهدوی‌زادگان ■

شدن - و نه ثبت آن - ابهام وجود دارد، بلکه درباره حدود و ثغور دقیق و قواعد حقوقی مترتب بر آن نیز سوالات بی‌پاسخی به ذهن متبادر می‌شود. درست در مقابل این «سازوکار نسبی»، ما شاهد اعمال «تحریم‌های ضدایرانی دقیق» از سوی بازیگران اروپایی هستیم؛ تحریم شرکت هواپیمایی ماهان از سوی آلمان و امکان تعمیم این تحریم ظالمانه به دیگر کشورهای اروپایی، یکی از این موارد محسوب می‌شود. از سوی دیگر، «ژان ایو لودریان» وزیر خارجه فرانسه در تازه‌ترین بیانیه خود، اعلام کرد در صورت عدم تحدید آن بودیم - چه سازوکار تنبیهی و ضمانت اجرایی معینی در اختیار ایران قرار دارد؟ اگرچه سازوکار مالی ویژه اروپا صورت و روبنایی اقتصادی و تجاری دارد اما به لحاظ ماهوی پدیده‌ای کاملاً سیاسی محسوب می‌شود. مقامات اروپایی نشان داده‌اند در راستای تأمین منافع خود در نظام بین‌الملل، حاضر به هرگونه معامله‌ای (حتی معامله تاکتیکی) با کاخ سفید هستند. این موضوع خود را در ابتدای سال ۲۰۱۷ میلادی بخوبی نشان داد؛ جایی که تروئیکای اروپایی به‌رغم آگاهی نسبت به غیرحقوقی بودن اقدام خود مبنی بر «تغییر مفاد توافق هسته‌ای»، بر سر این موضوع با دولت «دونالد ترامپ» وارد معامله شد و حتی خواسته‌های چهارگانه ترامپ درباره گنجاندن «توان موشکی ایران در برجام، تحدید توان منطقه‌ای کشورمان، بازرسی نامحدود از اماکن نظامی و اعمال تحریم‌های فرازمانی در قبال برنامه هسته‌ای ایران» را پذیرفت.

بنابراین در یک سوی معادله، ما با سازوکاری روبه‌رو هستیم که نه‌تنها درباره زمان اجرایی

اخیراً برخی رسانه‌های داخلی که همچنان چشم امید به احیای برجام از دست رفته توسط اتحادیه اروپایی دوخته‌اند، موضوع راهاندازی کانال ویژه مالی (SPV) را به مثابه خبری مهم پوشش داده و به صورت مستقیم و غیرمستقیم، از آن به عنوان تحولی سرنوشت‌ساز در مناسبات بین‌المللی و اقتصادی کشورمان یاد می‌کنند. با این حال در آن سوی مرزها، رسانه‌های غربی روایت دیگری از ماجرا دارند. مروری بر بخشی از گزارش اخیر پایگاه خبری «پلومبرگ» درباره سازوکار مالی ویژه اروپا و کارکرد آن می‌تواند در درک صحیح ما نسبت به این پدیده موثر باشد: «۳ دیپلمات اروپایی اعلام کردند کانال ویژه پرداخت مالی اتحادیه اروپایی و ایران قرار است روز دوشنبه ثبت شود، هرچند هنوز مسائلی در این باره باقی مانده است که باید حل شود. کمیسیون اروپایی قصد دارد «خیلی زود»! این کانال ویژه موسوم به SPV را «ثبت» کند. این کانال که از مدت‌ها پیش به ایران وعده داده شده، قرار است رابطه تجاری شرکت‌های کوچک و متوسط اروپایی با ایران را «تا حدی» تسهیل کند. روز ۲۸ ژانویه/۸ بهمن به‌عنوان موعد رسمی اعلام ثبت SPV تعیین شده است، با این وجود هنوز موضوعاتی باقی مانده که باید حل شود و همین امر می‌تواند زمان ثبت این کانال را به تعویق بیندازد». یک تحلیل محتوایی ساده از گزارش پایگاه بلومبرگ نشان می‌دهد «سازوکار مالی ویژه اروپا» برای حفظ توافق هسته‌ای با ایران، همچنان قدرت «ترغیب» یا «جبار» شرکت‌های اروپایی، حتی شرکت‌های متوسط و کوچک را برای همکاری

www.vatanemrooz.ir

